

NAKC Kampeerweek Camping de Veranda in Lage Mierde (Br.)

Van 14 tot 21 september 2024

De Nederlandse en Belgische Kempen

Lage Mierde en veel omliggende dorpen in de 19e en 20e eeuw maakten vroeger deel uit van een groot gebied waar smokkelen bijna in de volksaard lag. Te vergelijken met het juten op de Waddeneilanden en aan de Noordzee kusten. Door grote prijsverschillen tussen België en Nederland was het interessant om een boterhammetje – en soms meer dan dat – bij te verdienen door 's nachts op pad te gaan met boter, sigaretten en andere zg. contrabande. Van 1920 tot 1927 werden bijvoorbeeld veel speelkaarten van België naar Nederland gesmokkeld omdat in Nederland toen hoge belastingen en invoerrechten op speelkaarten werden geheven. Dit om het gokken aan banden te leggen maar ja, we kennen de afloop, er is tegenwoordig geen gezin in Nederland welke geen speelkaarten in huis heeft voor de meest onschuldige spelletjes, echt gokken met speelkaarten gebeurt op een heel ander niveau. Brabanters brachten ook graag paarden naar België, omdat ze daar meer opbrachten. Het was strafbaar om een paard de grens over te leiden. Als er geen douane in zicht was, was er geen probleem. Stonden de wachtmeesters wel klaar, dan werd het paard vlak voor de grens losgelaten. En dan maar hopen dat hij uit zichzelf de goede kant op liep. Daar kon de douane niets van zeggen, een paard is niet gesmokkeld als het zelf de grens over loopt. Het was een redelijk succesvol, maar vaak tijdrovend trucje. Negen van de tien keer ging het dier meteen staan te grazen. En maar wachten tot hij 'over de streep' belandde ...

Met dit soort hekken en maatregelen werden onze grenzen destijds beschermd en had men bijvoorbeeld nog nooit gehoord van internet, drones en andere moderne verworvenheden. Op internet staat een – voor deze tijd bijna hilarisch - filmpje van het Polygoonjournaal uit 1947 onder de titel: "Smokkelen is afbraak: een reportage langs onze grenzen". Fantastisch om dat nu terug te zien.

De Brabantse Kempen is een prachtig mooi gebied waar het goed verblijven is als kampeerder met wel soms als dissonant dat hier de intensieve varkenshouderij soms goed is te ruiken als er mest werd uitgereden of in de buurt van een varkensboerderij. En dat je ook hier door vrij grote gebieden fietst met aan de ene kant maisteelt welke juist in deze tijd op zijn hoogst staat en aan de andere kant vaak enorme percelen raigras waar geen insect of vogeltje te bekennen is. Gelukkig wel afgewisseld met veel bos en hei dus er viel ondanks dat meer dan genoeg te genieten.

Duurzame minicamping Op De Veranda

Een naam welke zich goed laat verklaren als je op de camping bent aangekomen en op het veldje achter het woonhuis je plek hebt gevonden. Het huis heeft een grote veranda waar het goed toeven zal zijn onder het genot van een hapje en een drankje en zich dus prima leent om de camping deze naam te geven.

De start van de kampeerweek was al bijzonder omdat de eigenaren van de camping het eerste weekend zelf niet aanwezig waren dus kregen Jan Willem en Margreet alle vrijheid om ons een plekje te geven. Waarbij je de keuze had uit een plekje onder de hazelnoten of onder de hazelnoten 😊. Behalve Marjo die al eerder was gekomen toen het veldje waar we later allemaal bij elkaar stonden nog werd bezet door andere gasten. Daardoor stond ze op een veldje vlak naast de onze en maar dicht genoeg bij om niet perse te hoeven verkassen. Harry kreeg een plekje welke beter paste bij zijn kampeeruitrusting. En we weten hoe bijzonder deze is en hoe inventief Harry ieder jaar weer verbeteringen aanbrengt, dit alles zelf bedenkt en maakt. Petje af!!!

Het had de dag ervoor zo verschrikkelijk hard geregend in dit gebied dat ons veld en de toegang hier naartoe doorweekt was en je goed moest uitkijken waar je reed en ging staan. Omdat het weer daarna zienderogen opknapte was het probleem echter ook weer snel opgelost.

We stonden met z'n allen weer eens op één veldje – behalve Marjo dan – waardoor er geen “dorpsomroeper” nodig was om iedereen op tijd bij de koffie of de borrel te krijgen.

Verblijf op camping De Veranda

Wat een rust en stilte heerst er op deze mini-camping, met prima sanitair en goed gelegen voor het maken van allerlei uitstapjes welke weer waren en werden bedacht. De nachten waren soms wel al flink koud zodat er 's ochtends soms verslag werd gedaan over het gebruik van elektrische of wollen dekens, warmte ondergoed en wat al dies meer. Soms leek het wel echt afzien als je de verhalen moest geloven maar we hebben het overleefd want we zijn tenslotte geen watjes 😊.

Wat hebben we weer zoal ondernomen

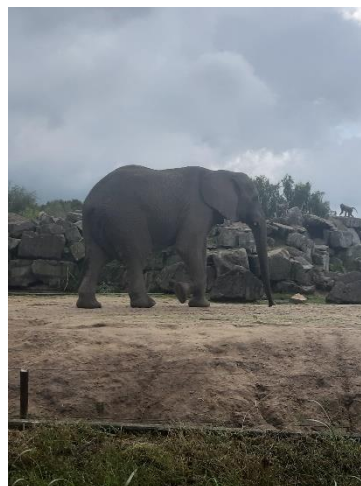
Oorspronkelijk met z'n twaalven en vanaf dinsdag met elf deelnemers omdat letje andere afspraken had splitste de club zich dagelijks weer in kleine groepjes met allemaal verschillende activiteiten. Meteen op zaterdag stapte een groepje op de fiets om een mooie tocht door de omgeving te maken.

Op zondag was er een Boerenmarkt in Hapert waar een aantal van ons wel interesse in had. Bijzonder was wel dat je € 4 entree moest betalen wat voor een markt nou niet direct gebruikelijk is. Maar, het bleek het wel waard te zijn want er was echt veel te zien en te beleven op het gebied van plaatselijke folklore en cultuur. En om dat te kunnen organiseren en laten zien aan de bezoeker kost nu eenmaal geld en zijn gemeentelijke subsidies lang niet altijd voldoende om het financiële plaatje rond te krijgen.

Van echt lunchen kwam het niet dus liepen we de markt al snackend rond in de vorm van koffie, olie-bollen en ijsjes Met zo'n beetje aan het eind als vervelende uitsmijter de mededeling van letje dat ze een van haar pinpasjes kwijt was welke helaas nooit meer boven water is gekomen zo hoorden we later.

Op maandag besloot een groepje om een bezoek te brengen aan Safaripark De Beekse Bergen, de anderen maakten een fietstochtje, gingen boodschappen doen of bleven op de camping. Het weer was die dag wat aan de sombere kant.

De volgende dag werd door een vijftal mensen een bezoek gebracht aan het Textielmuseum in Tilburg. Wat werd er vroeger toch veel meer met vooral wol gedaan! Terwijl je het tegenwoordig als schapenboer aan de straat stenen niet kwijtraakt en het vaak naar de vuilverbranding gaat. Zo zonde omdat het materiaal aantoonbaar geschikt is als bijvoorbeeld isolatiemateriaal voor woningen. En hoeveel prachtige ambachten en vaardigheden zijn er door mechanisatie en automatisering niet verloren gegaan. Maar je zag ook wat er tegenwoordig nog wel mogelijk is, zowel wat betreft het gebruik van de verschillende soorten textiel in het dagelijks leven als het gebruik ervan in allerlei kunstvormen. Deze laatsten kon je bewonderen door het werk van kunstenaars gade te slaan die er aan het werk waren en graag bereid waren om vragen te beantwoorden. Zelf was ik gefascineerd door de machines en apparatuur welke in de textiel en dan met name de wolindustrie werden en worden toegepast. Vanaf oeroude houten weefgetouwen tot de modernste machines waar de mooiste producten mee werden en worden vervaardigd. Een walhalla voor de liefhebbers.

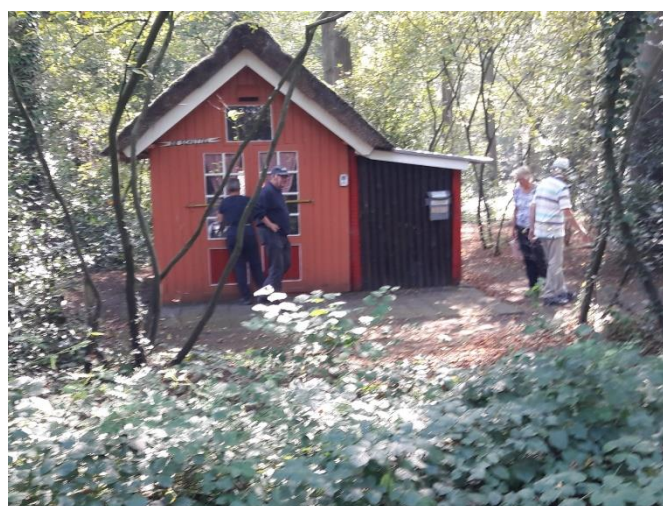

Tijdens een van onze fietstochten kwamen we langs een schietvereniging en kregen we enthousiast uitleg over de spelregels maar die ben ik alweer vergeten, zal mijn pacifistische instelling we zijn 😊 .

Andreas Schotel

Andreas Schotel was een bekende Rotterdamse kunstenaar die idolaat was van deze streek en aan wie in Esbeek een museum is gewijd. Je komt zijn naam op verschillende manieren tegen zoals tijdens een fietstocht het huisje (genaamd De Schuttel) op het landgoed De Utrecht waar hij gratis mocht wonen en hij en zijn gezin, zeker in de zomermaanden heel vaak verbleven.

Er is een Andreas Schotel Wandelroute waar je prachtige en monumentale beelden en sculpturen tegenkomt en kunt bewonderen.

Maar ook in het restaurant De Schuttershof waar we op donderdagavond met z'n allen gingen eten was een gerecht naar hem vernoemd en ik ben van plan om dat nog een keer na te maken. Of ik het recept helemaal goed heb onthouden weet ik niet maar het was wel lekker genoeg om het te gaan proberen.

Met spijt in het hart moesten we vaststellen dat dit de laatste kampeerweek van het seizoen is geweest met dank aan onze coördinator Jan Willem, geassisteerd door Margreet. Velen van ons zullen elkaar weer terugzien tijdens de brunch in februari of maart waar we nu al naar uitkijken.

Ooit is de slogan bedacht: **een fiets- of wandeltocht "a day keeps the doctor away"** en die heeft het hele seizoen beslist weer het nodige opgeld gedaan, we kijken terug op een meer dan geslaagd kampeerseizoen 2024!

Tot slot:

*Er was eens een groep van alleenstaanden
Die zich zelfstandig een weg door het leven baanden
Ze werden lid van de NAKC
Gingen met een paar kampeerweken mee
Waardoor ze zich een beetje in de het paradijs waanden*

Met mijn dank voor alle foto's, tips en verhalen welke het mij mogelijk maakte om verslag te doen van de weken waar ik zelf aan deelnam.

Wormerveer, 2 oktober 2024

PB